

VÁLASZ ADÓ

2014/5. MÁJUS

A mikrogazdálkodói beszámoló előnye

Kinek kell a 6810 forintot fizetnie?

Feketepénz elfogadásának következményei

Munkáltatói lakástámogatás

Kérdések és válaszok

ADÓ
2014

5

Tisztelt Olvasó!

Május az adóbevallások hónapja. Az Adózóna már az ezt megelőző időszakban is folyamatosan közölt cikkeket a bevallási tudnivalókról. Mostani kiadványunkban ilyen hasznos olvasmány lehet a mikrogazdálkodói egyszerűsített beszámolóról készült írásunk, amelyből nemcsak azt tudhatják meg, ki választhatja ezt a lehetőséget és mekkora adminisztrációs könyvebbséget eredményez ez az adózóknál, hanem azt is, hogy az ilyen beszámoló mennyiben módosít az eredményen, illetve a fizetendő adó összegén.

Részletesen foglalkozik az adóbevallási teendőkkel a közhasznú alapítványokról szóló cikkünk is, amely emellett az ilyen szervezetek könyvelésére, szabályozására, beszámolási kötelezettségére vonatkozó rendelkezéseket is görcső alá veszi.

Egy másik írásunk a kiscégek hétköznapijainak bemutatását tűzte tolla hegyre, azt részletezve, hogy az utóbbi időszakban miként változtak az adminisztrációs terhek, milyen új kötelezettségeknek kell eleget tenni a kkv-knek.

Sokan várták a nemzetgazdasági minisztériumnak azt a rendeletét, amely a cafetéria-elemként adható munkáltatói lakástámogatás előírásait tartalmazza. Egyik cikkünkben összefoglaltuk a legfeljebb ötmillió forintos támogatás fontosabb szabályait. Egy kérdésre adott válaszból Olvasóink azt is megtudhatják, hogy van-e lehetőség arra, hogy egy cég a saját tagjának, ügyvezetőjének adjon ilyen támogatást, ha tagi jogviszonyban van? Illetve van-e lehetőség arra, hogy a fenti tag vagy ügyvezető ilyen támogatást kapjon a cégtől, ha munkaviszonyban van a saját cégében (munkaszerződés alapján, illetve a biztosítási jogviszonya is így van jelölve évek óta)?

Az országban sokan vannak, akiknek az egészségügyi ellátásért havonta 6810 forint egészségügyi szolgáltatási járulékot kell fizetni, de talán még többen, akik helyett ezt a terhet a költségvetés állja. Cikkünkben összefoglaltuk, hámul-e kötelezettség arra, aki már nem tanul, de még nem is dolgozik, nyugdíjas és még vállalkozik, illetve aki munkanélküli vagy gyesen, gyeden van.

Ezúttal is foglalkoztunk (külön cikkben és több válaszban is) a katasókat érintő kérdésekkel. Így például bemutattuk, mennyi a kata havi összege, ha a katas gyeden, táppénzen van, vagy hó közben változik státusa.

A magyarországi családi vállalkozásoknál gyakori, hogy a házipénztárban több tízmillió összegű halmozódna fel, sokszor csak papíron, mert a család már elköltötte a pénzt. Olvasónk kérdésére szakértőnk bemutatta, milyen szabályok vonatkoznak a házipénztárra, a készpénz-fizetésre, kiérve az ezek be nem tartásából származó következményekre is.

Mostani kiadványunkból sem maradt ki a nyugdíj, ezúttal a nők 40 éves jogosultsági idejével kapcsolatban érkezett kérdésre adott szakértői választ közöljük.

Mikrogazdálkodói beszámoló: módosíthat adóján már 2013-ra is

Kik választhatják a mikrogazdálkodói beszámolót? Változtat-e ez az eredményen és az adó összegén? Milyen teendők alól mentesül a mikrogazdálkodói egyszerűsített beszámolót készítő adózó? Összefoglaltuk.

A beszámoló formája egyes esetekben kihatással lehet az adózási kötelezettségre, illetve az egyes adók összegére is. Az éves gazdálkodásról az éves beszámoló, az egyszerűsített éves beszámoló, az egyszerűsített beszámoló, illetve az összevont beszámoló formájában adhatnak számot a vállalkozók. Ezek közül a konszolidált beszámoló nincs hatással az adózásra, mivel jelenleg nem működik konszolidált adózás. Az egyszeres könyvvitel

alátámasztott egyszerűsített beszámoló a pénzforgalmi szemléletből adódóan eltérően mutatja be a jövedelemfolyamatokat, ugyanakkor ez a forma csak igen speciális körben (például államháztartás szervezetei, egyéb szervezetek stb.) alkalmazható, de ez egy külön vizsgálat tárgya. A vállalkozók nagy tömegét érintően a legnagyobb eltérést az adózásban az egyszerűsített éves beszámoló, illetve ennek az egyszerűsített formája, a mikrogazdálkodói egyszerűsített beszámoló jelentheti.

Mikrogazdálkodói beszámolót készíthet a könyvvizsgálatra nem kötelezett vállalkozó, ha két egymást követő üzleti évben a mérleg fordulónapján a következő három mutatóérték közül bármelyik kettő nem haladja meg az alábbi határértéket:

- a mérlegfőösszeg a 100 millió forintot,
- az éves nettó árbevétel a 200 millió forintot,
- az üzleti évben átlagosan foglalkoztatottak száma a 10 főt.

A mikrogazdálkodói egyszerűsített éves beszámolóra (a továbbiakban: mikrogazdálkodói beszámoló) vonatkozó részletes számviteli szabályokat a 398/2012 (XII. 20.) kormányrendelet tartalmazza. Ezt változtatta meg a 2013. december 30-án kihirdetett, a számviteli törvényhez kapcsolódó, sajátos számviteli szabályokat tartalmazó kormányrendeletek módosításáról szóló 518/2013. (XII. 30.) kormányrendelet.

Először 2013. január 1-jétől választható a mikrogazdálkodói egyszerűsített éves beszámoló. A mikrogazdálkodói beszámoló a számviteli törvény szabályainak leegyszerűsítésére épül, az ezt választóknak számviteli politikát – és ennek részeként számviteli szabályzatokat – nem kell készítenie. A mikrogazdálkodó mentesül a számlarend-készítési kötelezettség alól, ha a főkönyvi elszámolásait a rendelet 3. melléklete szerinti számlatükör szerint vezeti. A mikrogazdálkodó üzleti éve nem térhet el a naptári évtől.

A mikrogazdálkodói mérleg és eredménykimutatás alapvetően megegyezik az egyszerűsített éves beszámoló soraival, a mikrogazdálkodói mérleg ezenkívül sajátos kiegészítő információkat tartalmaz. Az eredménykimutatás összköltség eljárással készül. Kiegészítő mellékletet, üzleti jelentést nem kell készíteni.

Az értékelési elvek eltérését itt nem tekintve, a legnagyobb különbség az időbeli elhatárolások elvének alkalmazásából ered. A mikrogazdálkodói kormányrendelet a számviteli törvénytől eltérő alapelvként rögzíti, hogy ennek során még kell időbeli elhatárolásnak tekinteni. Az olyan gazdasági események hatásait, amelyek két üzleti évet érintenek, arra az üzleti évre vonatkozóan kell elszámolni ►

teljes összegében, amelyben a gazdasági esemény könyvviteli elszámolását közvetlenül alátámasztó bizonylatot kibocsátották. Az olyan gazdasági események hatását, amelyek kettőnél több üzleti évet érintenek, arra az időszakra kell elszámolni, amelyik időszakhoz kapcsolódnak. A mikrogazdálkodó csak a rendelet által felsorolt esetekben képezhet aktív, illetve passzív időbeli elhatárolást. Már csak a fenti elszámolási szabályból adódóan jelentős eltérések származhatnak az egyes évek nyereségei és adói közt.

Ezek után nézzük példaként a következő esetet! Egy számviteli törvény szerint könyvelő, evaalany (egyszerűsített vállalkozói adó) társaság azt látja, hogy túl jelentős bevétele miatt az év végén nem bocsát ki számlákat, hanem az előző évi teljesítésű számlákat a következő év elején állítja ki. Ezt a „normál számvitel” – egyszerűsített beszámoló – keretében „helyére teszi” az időbeni elhatárolás elve. A vállalkozó úgy is dönthet, hogy – ha a mikrogazdálkodói beszámoló feltételei egyébként fennállnak – áttér a mikrogazdálkodói beszámolóra, sőt, ha túl nagy összegről van szó, akkor akár arra a döntésre is juthat, hogy kilép az eva adózási rendszeréből az új évben. Ilyenkor érdemes elővenni a mikrogazdálkodói beszámolónál alkalmazható szabályt.

A 2013. decemberi módosítások szerint az időbeli elhatárolásoknál a 2013. évben is alkalmazható szabály:

6.§. (3a) Aktív időbeli elhatárolásként kell kimutatni – a (2) bekezdés szerinti kamatbevételek kivételével – az olyan járó bevételeket, amelyek csak a mérleg fordulónapját követő két, vagy kettőnél több év múlva esedékesek, de a mérleggel lezárt időszakra számolandók el. Ezeket a bevételeket arra az időszakra kell elszámolni, amelyik időszakhoz kapcsolódnak.

Az előzőekből következik, hogy ha nem legalább a mérleg fordulónapját követő két

év bevételeiről van szó, akkor nem kellene kimutatni az időbeli elhatárolást 2013. évben, hanem abban az évben kellene a bevételt elszámolni, amikor a bizonylatot (számlát) kibocsátották, ami viszont a példában 2014. évi.

Az evatörvény szerint a számviteli törvény alanyainál az eva alapján azt a bevételt kell számításba venni, amit a számviteli törvény rendelkezései szerint árbevételként, bevételként elszámolt, vagy el kellett számolnia. Ebből adódóan az előzőekben meghatározott számviteli szabályoktól függ az evaalap minősítése is, hiszen ha fennállnak a mikrogazdálkodói beszámoló feltételei, és 2014. évben számolják el a bevételt, akkor az kívül esne az eván.

A fenti esetben tehát a bevétel összege nemcsak az eredményt módosítja, hanem az adó összegét is.

Ezek után érdemes azt is megvizsgálni, hogy a beszámoló formájának, illetve a váltásnak milyen eljárási feltételei vannak. A mikrogazdálkodói beszámoló választását nem kell bejelenteni. A 2013. december 30-ai módosítás szerint a mikrogazdálkodói beszámolót első üzleti évre készítő vállalkozó képviselőjére jogosult személynek a mikrogazdálkodói beszámoló választásáról legkésőbb az üzleti év első napjával írásban nyilatkoznia kell. A nyilatkozatot a bizonylatok megőrzésére vonatkozó határidőig meg kell őrizni. Ugyanakkor ezt a szabályt nem lehet visszamenőleg alkalmazni.

Érdemes utalni az értékelési szabályok eltérésére is. Ezek közül csak példaként kiemelendő, hogy a mikrogazdálkodói beszámoló esetén külön bizonyítás nélkül behajthatatlan követelésnek minősíthető a 100 ezer forintot meg nem haladó bekerülési értékű, 180 napja lejárt esedékességű követelés.

A 100 ezer forint egyedi bekerülési érték fölötti, az üzleti év mérlegfordulónapján fennálló és a mérlegkészítés időpontjáig

pénzügyileg nem rendezett követelések év végi értékelésekor értékvesztést kell elszámolni, ha a követelés a mérlegkészítés időpontjában:

- több, mint 180 napja lejárt, a bekerülési érték 30 %-ának összegében,
- több, mint 270 napja lejárt, a bekerülési érték 50 %-ának összegében,
- több, mint 365 napja lejárt, a bekerülési érték 100 %-ának összegében.

Tehát, ha a rendeletet tovább vizsgáljuk, több olyan értékelési, elszámolási szabály is található, amely a szokásos beszámolótól eltérő eredményhatást, illetve következményként adóhatást eredményez, amelyeket érdemes lehet a vállalkozásoknak is mérlegelni, az egyedi körülményeik függvényében.

**Szolnoki Béla adószakértő,
könyvvizsgáló**

Akinek kell egészségügyi szolgáltatási járulékot fizetnie, és akinek nem

Már nem tanul, de még nem is dolgozik? Nyugdíjas és még vállalkozik? Munkánküli? Gyeden van? Sokak számára okoz fejtörést, hogy az egészségügyi ellátásért kell-e egészségügyi szolgáltatási járulékot fizetnie. Bemutatjuk a szabályokat.

Az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetés szabályait az 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) több paragrafusa is szabályozza.

Először a Tbj. 16. §-ában találkozunk e fogalommal, amikor is a törvény az egészségügyi szolgáltatásra jogosultak között sorolja fel azokat is, akik a Tbj. 39. § (2) bekezdése szerint egészségügyi szolgáltatási járulék fizetésére kötelezettek.

ADÓBEVALLÁS AZ ADÓZÓNÁN!

- ✓ KÉRDEZZE A BEVALLÁSRÓL IS SZAKÉRTŐINKET.
- ✓ HASZNÁLJA BEVALLÁSOKKAL KAPCSOLATOS TIPPJEINKET.
- ✓ KERESSE AZ ADÓZÁSSAL KAPCSOLATOS LEGFRISSEBB HÍREKET, INFORMÁCIÓKAT.
- ✓ HASZNÁLJA JOGSZABÁLYGYŰJTEMÉNYÜNKET, AMELYBEN A TÖRVÉNYEK KORÁBBI IDŐÁLLAPOTAIT IS MEGTALÁLJA!

RÉSZLETEK

Pihenje ki a bevallási időszak
fáradalmait velünk!
Ha most fizet elő
az Adózónára,
sorsoláson vesz részt!

A nyeremény egy 2 főre
szóló wellness-hétvége

Hévízen

adózóna

A következő ide kapcsolódó szabályt a Tbj. 18. § (1) bekezdés d) pontja tartalmazza, ahol a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó, illetve a társas vállalkozás, valamint a Tbj. 39. § (2) bekezdésében meghatározottak kötelezettségeként határozza meg az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetést.

A harmadik szabálykört pedig a Tbj.-ben a 36–39. §-ok jelentik.

Mit mond a Tbj. 39. §-a?

Az (1) bekezdés azzal foglalkozik, hogy kik azok, akiknek egészségügyi szolgáltatásra jogosultsága érdekében a központi költségvetés átvállalja az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettséget.

A hivatkozott szabályozás szerint ide tartozik az, aki:

- táppénzben, terhességi-gyermekágyi segélyben, gyermekgondozási díjban, baleseti táppénzben, baleseti járadékban,
- társadalombiztosítási saját jogú nyugellátásban/öregségi nyugdíjban, hozzátartozói nyugellátásban/özvegyi nyugdíjban, árvaellátásban, szülői nyugdíjban, baleseti hozzátartozói nyugellátásban, rehabilitációs ellátásban,
- mezőgazdasági járadékban (öregségi, munkaképtelenségi, özvegyi járadékban, növelt összegű öregségi, munkaképtelenségi, özvegyi járadékban), megváltozott munkaképességű személyek ellátásában, bányászok egészségkárosodási járadékában, fogyatékosági támogatásban, rokkantsági járadékban, házastársi pótlékban, házastársi jövedelempótlékban,
- nemzeti gondozási díjban (pótlékban), hadigondozotti ellátásban,
- bányászati kereset-kiegészítésben vagy átmeneti bányászjáradékban részesül,
- gyermekgondozási segélyben,
- egyházi jogi személytől nyugdíjban vagy a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány által folyósított ellátásokról szóló kormányrendelet alapján folyósított öregségi vagy rokkantsági nyugdíjsegélyben (nyugdíjban) részesül,
- az aktív korúak ellátására való jogosultság keretében megállapított pénzbeli ellátásban, időskorúak járadékában, ápolási díjban, gyermeknevelési támogatásban részesül,
- a köznevelésről szóló törvény hatálya alá tartozó nappali rendszerű iskolai oktatás keretében vagy nappali oktatás munkarendje szerinti köznevelési intézményben, továbbá a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytató nagy-

korú magyar állampolgár, menekült, oltalmazott, valamint az a külföldi állampolgár, aki nemzetközi szerződés vagy az oktatásért felelős miniszter által adományozott ösztöndíj alapján létesített tanulói, hallgatói jogviszonyban áll, továbbá az a szomszédos államokban élő, a magyarokról szóló törvény hatálya alá tartozó személy, aki a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében államilag támogatott vagy magyar állami (rész-) ösztöndíjjal támogatott képzési formában hallgatói jogviszonyban áll,

- megváltozott munkaképességű, illetve egészségkárosodást szenvedett és munkaképesség-változásának mértéke az 50 százalékot, illetve egészségkárosodásának mértéke a 40 százalékot eléri, vagy egészségi állapota 50 százalékos vagy ennél kisebb mértékű, és az illetékes hatóság erre vonatkozó igazolásával rendelkezik,
- a reá irányadó nyugdíjkorhatárt betöltötte és jövedelme nem éri el a minimálbér 30 százalékát,
- kiskorú, magyar állampolgársággal, menekült vagy oltalmazott jogállással és Magyarország területén lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkezik, továbbá az a nem magyar állampolgárságú kiskorú, aki Magyarország területén lakóhellyel rendelkezik,
- személyes gondoskodást nyújtó bentlakásos szociális intézményben elhelyezett személy (ide nem értve a külföldi állampolgárt), a gyermekvédelmi rendszerben utógondozási ellátásban részesülő 18-24 éves fiatal felnőtt, továbbá magyar hatóság által a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény alapján ideiglenes hatállyal elhelyezett vagy nevelésbe vett külföldi kiskorú személy,
- fogvatartott,
- a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 54. §-a alapján szociálisan rászorult,
- hajléktalan,
- a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló törvény alapján korhatár előtti ellátásban vagy szolgálati járandóságban részesül,
- az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló törvényben meghatározott balett-művészeti életjáradékban részesül (lásd Tbj. 16. § (1) bekezdés a)–o), s)–v) pontjait).

A Tbj. 39. § (1) bekezdése arra is kitér, hogy az előbb felsoroltak egészségügyi szolgáltatásnak fedezetét a központi költségve-

tés kétféle forrásból biztosítja. Egyrészt havi 5790 forint egészségügyi szolgáltatási járulék, másrészt az egészségügyi hozzájárulás bevételeinek átutalásával.

A Tbj. 26. § (5) bekezdése arra is kitér, hogy a központi költségvetés a 16. § hivatkozott pontjaiban felsoroltak közül csak azok után fizeti meg a havi 5790 forint egészségügyi szolgáltatási járulékot, akik nem minősülnek foglalkoztatottnak vagy kiegészítő tevékenységet folytatónak. Ebből következik az is, hogy például az után, aki saját jogú öregségi nyugdíjas, de mellette egyéni vállalkozóként is tevékenykedik (kiegészítő tevékenységet folytató), nem a költségvetés, hanem a nyugdíjas/kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozó fizeti meg az egészségügyi szolgáltatási járulékot. Mint tudjuk, havonta ő nem 5790 forintot, hanem 6810 forintot fizet egészségügyi szolgáltatási járulékként (lásd Tbj. 19. § (4) bekezdésében).

Térjünk vissza a Tbj. 39. §-ának szabályaihoz! A hivatkozott jogszabályhely (2) bekezdése határozza meg, hogy kik azok, akik kötelesek megfizetni a 2014. január 1-jétől havi 6810 forint összegű egészségügyi szolgáltatási járulékot.

Eszerint egészségügyi szolgáltatási járulékfizetésre köteles az a belföldi személy, aki:

- nem biztosított, s
- utána a központi költségvetés nem fizeti meg az egészségügyi szolgáltatási járulékot, továbbá
- nem rendelkezik egészségügyi szolgáltatás megszerzése érdekében kötött megállapodással, vagy
- egészségügyi szolgáltatásra a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló uniós rendeletek, illetve nemzetközi egyezmény alapján sem jogosult.

Az első körbe a kiegészítő tevékenységet folytató minősülő (nyugdíjas) egyéni vállalkozók, tartoznak, illetve ha a nyugdíjas társas vállalkozás személyesen közreműködő tagja, akkor a társas vállalkozás.

A következő körbe azok, akik nem biztosítottak, a harmadikba pedig akik sem uniós koordinációs szabályok, sem nemzetközi egyezmény, sem külön megállapodás alapján nem szereztek Magyarországon egészségügyi szolgáltatásra jogosultságot.

A biztosítottak körét a Tbj. 5. §-a határozza meg. Ide tartoznak – többek között – a munkaviszonyban, kormányzati szolgálati viszonyban állók, az állaskeresési járadékban részesülők, a mezőgazdasági őstermelők.

A második kör – a nem biztosítottak – tipikus esete az a már nagykorú magyar állampolgár, aki befejezte középiskolai tanulmányait, már lejárt diákigazolványának ►

érvényességi ideje, de nem lett sem felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatos hallgatója, s nem szerzett semmiféle biztosítási jogviszonyt.

A Tbj. 39. § (3) bekezdése elég szigorú további feltételeket határoz meg arra vonatkozóan, hogy nem biztosítottként ki lehet az, aki a havi 6810 forint megfizetésével egészségügyi szolgáltatásra jogosultságot szerezhet. Eszerint további feltétel, hogy a természetes személy a bejelentkezését megelőzően megszakítás nélkül legalább egy éve a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény szerint bejelentett lakóhellyel, illetve tartózkodási engedéllyel rendelkező hontalan személy esetén a harmadik országban állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény szerint bejelentett szálláshellyel rendelkezzen Magyarországon területén.

Az egyéves időtartamba beleszámít az a legfeljebb kilencven napos időszak is, amely alatt a belföldi személy nem rendelkezett Magyarországon területén bejelentett lakóhellyel. Ha az állami adóhatóság az egyéves időtartamra vonatkozóan a saját nyilvántartásában nem rendelkezik adattal, a járulékfizetési kötelezettség elbírálása céljából megkeresi a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását kezelő központi szervet, illetve a szálláshellyel kapcsolatos idegenrendészeti nyilvántartást kezelő szervet, a lakcímről vonatkozó adatok közlése érdekében.

Ez azt jelenti, hogy ha például egy török állampolgár (mint harmadik országban) még csak 6 hónapja rendelkezik Magyarországon területén bejelentett szálláshellyel, nem szerez jogot arra, hogy a havi 6810 forint egészségügyi szolgáltatási járulék megfizetésével biztosítson saját maga részére egészségügyi szolgáltatásra jogosultságot.

A Tbj. 39. § (4) bekezdése szerint arra is van mód, hogy az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetést a kötelezett helyett más személy vagy szerv átvállalja. Ehhez természetesen a kötelezett hozzájárulása, illetve az állami adóhatóság jóváhagyása is szükséges. Ez utóbbi azért kell, hogy az adóhatóság pontosan tudja, ki az, aki a kötelezett helyett teljesíti a fizetési kötelezettséget.

A szabályozás szerint az átvállalásról az eredeti kötelezett 15 napon belül köteles bejelentést tenni az adóhatóság felé. Ahhoz, hogy az egészségügyi szolgáltatást nyújtó tisztában legyen azzal, hogy az adott személy vonatkozásában fennállnak a szolgáltatásra jogosultság feltételei, az adóhatóság a bejelentésről 10 napon belül tájékoztatja az egészségbiztosítási szervet.

A kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozók egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettségének részletes szabályait a Tbj. 36–38. §-ai szabályozzák.

A Tbj. 36. §-a szerint a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után a társas vállalkozás kötelezett az egészségügyi szolgáltatási járulék megfizetésére. A Tbj. 37. § (1) bekezdése szerint a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó saját maga köteles teljesíteni a fizetési kötelezettségét.

A Tbj. 37/A §-a határozza meg azokat az eseteket, amikor a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó mentesül az egészségügyi szolgáltatási járulék megfizetése alól. Eszerint nem kell fizetni akkor, ha a vállalkozó

- keresőképtelen, gyermekgondozási segélyben részesül,
- fogvatartott,
- állategészségügyi szolgáltató tevékenységre szünetel,
- ügyvédi tevékenysége, közjegyzői vagy szabadalmi ügyvivői kamarai tagsága szünetel,
- egyéni vállalkozói tevékenysége szünetel,
- foglalkoztatása a munkaviszonyában vagy egyidejűleg fennálló több munkaviszonyában együttesen eléri a heti 36 órát.

Az utolsóként felsorolt mentességi esetkör 2014. január 1-jétől érvényesül, vagyis az, hogy annak a kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozónak, aki a tevékenysége mellett még legalább heti 36 órás munkaviszony(ok)ban is áll, e helyzet fennállásának időtartama alatt mentesül az egészségügyi szolgáltatási járulék megfizetése alól. Korábban ilyenkor is meg kellett fizetni az egészségügyi szolgáltatási járulékot.

A Tbj. 38. §-a azokkal az esetekkel foglalkozik, amikor a kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozó egyidejűleg több jogviszonyban áll.

Az (1) bekezdés szerint ilyenkor a kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozónak csak egy jogviszony alapján kell az egészségügyi szolgáltatási járulékot megfizetnie.

Az általános szabályok szerint, ha a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó egyidejűleg társas vállalkozó is, az egészségügyi szolgáltatási járulékot egyéni vállalkozóként kell megfizetnie.

Ugyanakkor a Tbj. 38. § (4) bekezdése lehetőséget ad arra, hogy mégse egyéni vállalkozóként teljesítse a fizetési kötelezettségét, hanem – a tárgyévi január 31-éig a társas vállalkozásnak adott nyilatkozata alapján – azt válassza, hogy az egészségügyi szolgáltatási járulékot az adóév egészére a társas vállalkozás fizesse meg utána.

A hivatkozott jogszabályhely (3) bekezdése szerint, ha az a helyzet, hogy a kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozó társas vállalkozóként több vállalkozásban végez munkát, akkor a tárgyévi január 31-éig az adóév egészére vonatkozóan nyilatkozik, hogy melyik társas vállalkozás fizeti meg utána az egészségügyi szolgáltatási járulékot.

Szikszainé dr. Bérces Anna tb-szakértő

Ettől fő a könyvelők feje! Kiscégek nagyvállalati adminisztrációval

Az utóbbi négy évben 25 százalékkal csökkentek a vállalkozások adminisztrációs terhei, állította Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszter a minap egy interjúban az NGM felmérésére alapozva. A kisvállalkozók ezt másként érzékelik.

A felmérést készítő minisztériumban bizonyára nincs nyugdíjba készülő dolgozó, különben tudnák, hogy ilyenkor a munkaadók a hatóságoknak egyébként szükségszerűen rendelkezésére álló adatok (például a 08-as bevallások, a T1041-es bejelentőlapok stb.) ellenére is bőven kapnak „házi feladatot”. Igaz, a szaktárca az adatbázisok átjárhatóságát – azaz azt, hogy a hatóságok egymástól bekérjék a náluk hiányzó, de a másik hivatalnál rendelkezésre álló információt – csak a következő kormányzási ciklusra ígéri.

Persze a vállalkozások feje nem a nyugdíjba vonuló alkalmazottaik miatt fáj igazán, ha a „papírmunkáról” van szó. A kis- és középvállalkozások tulajdonosai sokszor panaszkodnak arra, hogy az adminisztrációs terheket a nagyvállalatokra szabják. Úgy tűnik, ők a fent említett 25 százalékból semmit sem vettek észre – talán azért, mert a maradék 75 százalékkal is annyi dolguk maradt, hogy nem értek rá felfigyelni a könnyítésekre. A teljesség igénye nélkül nézzünk néhány példát!

A társasági adóbevallás az úgynevezett előlap (ezen a gazdálkodási formával, az esetleges végelszámolással kapcsolatos adatokat kell megadni) és a borítólappal leszámítva is – az egyes főlapok bontásaival együtt – 25 lapból áll. Ebből egy átlagos kisvállalkozásnak 13 lapot ki kell töltenie, de ha jogosult valamilyen adókedvezményre vagy adóalapja nem érte el a jövedelem (nyereség) minimumot, akkor növekszik a kitöltendő lapok száma is.

A környezetvédelmi termékadjó fizetésében érintett cégeknek – egyebek mellett – az újrahasznosítható csomagolószerekkel, például a raklapokkal is meggyűlik a baja. Az ugyan kedvező számukra, hogy a törvényben

meghatározott feltételek mellett mentesülhetnek a termékdíj megfizetése alól, de ehhez társul egy bejelentési kötelezettség is, amely a raklap azonosítására, átlagos élettartamára, forgási sebességére vonatkozó információk mellett kéri annak fényképét is.

Tovább bonyolítja a helyzetet, ha a raklap többször „ki-be járkal” az országban, például közösségi termékbeszerzés esetén, amikor a külföldi partner elszállítja, majd egy következő szállítmányban ismét visszaérkezik. Ezekben az esetekben a raklapnak a termékdíjmentességet megalapozó (többszöri) külföldre történő visszaszállítását részletes nyilvántartásnak kell alátámasztania.

Ami az adatszolgáltatási kötelezettséget illeti, azok a vállalkozások sem járnak jobban, akik úgy értékesítenek vagy vásárolnak, hogy az ügyletről kibocsátott számla áfataralma eléri vagy meghaladja a 2 millió forintot. Az áfabevallás részét képező 1465M lapon partnerenkénti bontásban, tételesen kell megadniuk a számlák sorszáma, az ügylet teljesítésének időpontját, valamint az adó alapját és összegét.

Végül, de nem utolsó sorban a nyugta helyett minden ügyletüköről számlát kibocsátó vállalkozásokat terhelő adatszolgáltatás is dobogós helyet vívott ki magának a vállalkozók népszerűtlenségi listáján! E keretek közt nem térek ki az ezt megalapozó NGM rendelet és az áfatörvény előírásai közötti – jogász szemmel nézve legalábbis aggályos – összhang problémájára.

Az érintett körre háruló adminisztrációs teher szempontjából is érdekes a kérdés. A heti rendszerességgel benyújtandó adatlapon napi bontásban, tételesen részletezni kell az adott időszakban kibocsátott számlák adatait. „Elrettentésül” felsorolom ezeket teljes körűen:

- számla száma,
- számla típusa (például egyszerűsített, normál vagy sztorinó stb.),
- előzmény számla száma,
- vevő adószáma,
- vevő neve,
- vevő címe,
- áfa összege forintban,
- pénznem,
- áfával növelt összeg.

A vevő adószáma, mint egy rendelettel előírt adatszolgáltatás része ebben az esetben azért meglepő, mivel az áfatörvény a számlák kötelező adattartalma kapcsán ezt az adatot akkor várja el, ha az ügyletre a fordított adózás szabályai érvényesülnek, vagy a számlában felszámított áfa eléri vagy meghaladja a 2 millió forintot. Azaz maga az áfatörvény nem írja elő ennek az információnak a számlán

való megjelenítését pusztán azért, mert a kibocsátó nyugta helyett minden értékesítéséről számlát bocsát ki (amely esetben cseppet sem melléleg egy, az adótörvényben biztosított joggal élt)!

Az adatszolgáltatás teljesítése lényegében többszöri adatrögzítést vár el a kötelezett körtől. Igaz, hogy a számviteli törvény előírja a készpénzforgalomhoz kapcsolódó bizonylatok azonnali, a pénzmozgással egyidejű rögzítését. Elvileg tehát a fenti adatok egy része a vállalkozás pénztári nyilvántartásában amúgy is rendelkezésre áll.

Kérdéses viszont, hogy az említett szoftverek jelenleg képesek-e kezelni az adatszolgáltatás miatti további információkat, illetve maga a szóban forgó adatlap lehetőséget ad-e a szükséges adatok „átemelésére”. Egy utolsó pillanatban (2014. március 1-jétől) életbe lépő módosításnak köszönhetően azok, akik már 2013. szeptember 1-jét megelőzően is számlát adtak ki valamennyi ügyletüköről, 2014. december 31-éig mentesülnek az említett adatszolgáltatási kötelezettség alól.

Jövőre azonban már számukra sincs kibúvó. Remélhetőleg addigra a kreativitást eddig sem nélkülöző szoftverfejlesztők is megtalálják a technikai megoldást a problémára. Kérdés, mennyire mélyen kell majd a zsebükbe nyúlniuk ezért a felhasználó cégek tulajdonosainak. Persze szigorúan csak az adminisztráció csökkentése jegyében...

Sinka Júlia adó- és számviteli tanácsadó

A feketepénzt elfogadó munkás is csál: két év börtön is járhat érte

Évek óta visszatérő probléma a fekete-, illetve szürkegazdaság virágzása, amikor a munkáltató a munkabért vagy annak egy részét borítékban, a járulékok levonása, adók befizetése nélkül készpénzben adja át a munkavállaló számára. Ezzel csökkenti az adóbevételt, saját magának azonban szép summát tud megspórolni. A munkavállaló kénytelen elfogadni ezt a helyzetet, ha „tisztességes” bérért kíván dolgozni, azonban ha fény derül rá, mindkét félnek van vesztenivalója.

A fenti gyakorlat elsősorban a kis- és középvállalkozásokat érinti, így például a kereskedelem, vendéglátás vagy az építőipar szegmenseit. A munkáltató általában a minimálbér (vagy garantált bérminimum) összegére jelenti be a munkavállalót, ennek a nettó részét az esedékesség időpontjában átutalással teljesíti a dolgozó számlájára. Ezen

béren felül a felek szóban megállapodnak egy olyan nettó összegben is, melyet még havonta készpénzben kap meg a munkavállaló. Tapasztalatok szerint nem ritka eset, hogy a zsebbe kapott pénz összege kétszer-háromszor annyi, mint az adózott munkabére.

Mivel a munkáltató nem szeretné, ha fény derülne az adócsalásra, elindul a trükközés: hogyan tudja legbiztonságosabb módon kifizetni a munkavállalót akként, hogy a külvilág felé ne derüljön ki a csalás, ha azonban erre mégis sor kerülne, és a munkavállaló lesz oly „elvetemült”, hogy például bíróság előtt érvényesíti a – sikeresen bizonyított – ténylegesen kialakított munkabér iránti igényét, igazolni tudja, hogy azt megfizette részére. Nem kívánok ötleteket adni, rendkívül színes az alkalmazott megoldások skálája.

Az írásba foglalt munkaszerződéstől eltérő szóbeli megállapodás hátránya a bizonyítási nehézség. Számos példa akad arra, hogy a dolgozó hónapokig rendben megkapja a borítékos pénzét is, majd egy napon, amikor az esedékes lenne, a cég a türelmét kéri. Három-négy-öt hónapon keresztül tart a hitegetés mire a munkavállaló megelégedi. Ilyenkor új munkalehetőség után néz, ha ez sikeres, következik a jogviszony megszüntetése (akár azonnali hatályú felmondással is élhet, amennyiben bizonyítani tudja, hogy a munkabére mértéke nem egyező a munkaszerződésben szereplővel, és azt a bérfizetési időben nem kapta meg), és kezdetét veszi az elszámolási vita.

A lebukás veszélye igazán ilyenkor, továbbá akkor jelenik meg, amikor a munkavállaló jogviszonyát – általa kifogásolt módon – a munkáltató szünteti meg. Eddig az időpontig egy esetleges adóhatósági ellenőrzés is csak nagyon kivételesen tudja feltárni a szabálytalanságot.

Amennyiben azonban a dolgozó munkügyi bírósághoz fordul a munkáltatói felmondás/azonnali hatályú felmondás jogellenességének (munkavállaló azonnali hatályú felmondás jogszerűségének) megállapítása iránt, pernyertesség esetén a megítélendő elmaradt jövedelem alapja a munkabére (távolléti díj) lesz. A munkavállaló számára így nem mindegy, hogy az adott esetben a 12 havi bér szorzószáma bruttó 101 500, vagy vagy bruttó 300 000 forint lesz-e.

A perben a munkavállalónak kell bizonyítania, hogy a tényleges munkabére nem egyezett a munkaszerződésben szereplő bérrel. A munkáltató – a fentiek szerint – általában gondosan ügyel arra, hogy ez ne legyen igazolható (hibák persze előfordulhatnak), és a dolgozó leleményessége sem utolsó szempont (kép-, hangfelvétel, tanúk), bár nincs könnyű helyzetben. Tételezzük fel, hogy a munkavál-

láló megnyerte a pert és bizonyította a zsebbe kapott munkabér tényét és összegét is.

Ugyanakkor nem hagyhatjuk figyelmen kívül a Büntető törvénykönyv 396. §-ában szabályozott költségvetési csalás intézményét. Ennek megfelelően, aki költségvetésbe történő befizetési kötelezettség vagy költségvetésből származó pénzeszközök vonatkozásában mást tévedésbe ejt, tévedésben tart, valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz, vagy a valós tény elhallgatja, és ezzel egy vagy több költségvetésnek vagyoni hátrányt okoz, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A minősített eseteknél az okozott vagyoni hátrány függvényében nő a szabadságvesztés tartama.

A büntetőeljárásról szóló törvény szerint a bíró köteles a hatáskörében tudomására jutott bűncselekményt – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelenteni. Ez tehát azt jelenti, hogy a fenti törvényhelyek alapján mindkét fél felelősségre vonható. A munkáltatón – egy büntetőeljárás kezdeményezése mellett – az adóhatóság behajthatja a be nem fizetett járulékokat, ezek kamatait és bírságot is kiszabhat. A munkavállalót pedig kötelezheti elévülési időn belül (5 év) a be nem fizetett járulékok és kamatai megfizetésére. Azaz könnyen előfordulhat, hogy a pereskedéssel töltött évek során megnyert összeg egy része el is úszik.

Látható, hogy bár a munkavállalók kényszerűségről fogadják el az adóztalan jövedelmet (önellenőrzéssel ugyan helyesbíthetnek, de ez előbb-utóbb a munkaviszonyuk megszüntetését vonhatná maguk után), számukra is kockázatos lehet az eljárás. Kétségtelen, hogy jelentős kár éri őket, ugyanis a munkabérük be nem jelentett része nem számít bele a tgyásba, gyedbe, táppénzbe, de banki kölcsönt sem egyszerű felvenni. Természetesen minden esetet konkretizálni kell az adott dolgozóra, mert egy 23 éves pályakezdő férfi könnyebben elfogadja a zsebbe kapott munkabér helyzetét, mint egy 31 éves, gyermekvállalás előtt álló nő.

A helyzetet rontja, hogy sokan egyáltalán nincsenek bejelentve, sőt, erről csak akkor szereznek tudomást, amikor orvoshoz mennek. Akiben kétség merül fel e tekintetben, annak érdemes időben érdeklődni az adóhatóságnál. Ha kiderülne, hogy nem fizet járulékokat a munkáltató, vagy munkaszerződést sem bocsátott a dolgozó rendelkezésére, akkor a munkaügyi felügyelethez lehet fordulni.

Megoldást a munkáltatók oldaláról kellene találni. Talán utópisztikusan hangzik, de érdekeltté kellene tenni őket az adófizetésben, akár növelve a kedvezmények körét, akár csökkentve a terheket. Hátha a kevesebb több lesz...

dr. Hajdu-Dudás Mária ügyvéd

AJÁNLÓK:

Adócsalási ügybe keveredhet, ha nem figyel üzleti partnereire!

Március végén különösen nagy értékre elkövetett költségvetési csalást leplezték le az adóellenőrök, a pénzügyi nyomozókkal együttműködve. A történetek tanulsága: ha az Ön cégének még nincs „üzleti ellenőrzési eljárás szabályzata”, könnyen adócsalási ügybe keveredhet!

A szóban forgó ügy főszereplői két, Bács-Kiskun megyei raktáráruházzal és egy – tizenöt gazdasági társaságból álló – bűnszövetkezetet irányító „üzletember”.

A céghalmozó férfiú a raktáráruházzal megbízásából ismert márkájú táblás csokoládét, szaloncukrot és más – az adóhatóság tájékoztatójában használt kifejezéssel élve – népszerű édességet vásárolt az Európai Unió más tagállamaiból, mintegy hatmilliárd forint értékben. Az édes rakományt a valószínűségben a két raktáráruházzal, papíron, azaz a kiállított számlák szerint pedig a csokimaffia cégeihez szállították.

A hálózatban egymásnak számlázó fiktív vevők és eladók – azaz a pénzügyi nyomozók szerint a „bukócégek” – nem csupán az áru uniós eredetéről feledkeztek meg, de az áfa fizetéséről is.

A sorozatos számlázásnak köszönhetően már „belföldinek látszó” áru levonható áfáját viszont nem felejtették el. (Ebből is látszik, hogy igazuk van azoknak, akik szerint a csoki jót tesz a memóriának.)

A szaloncukor hadműveletet szerényen a háttérből irányító úr – névleg nem volt tulajdonosa az érintett cégek egyikének sem – természetesen nem honfitúji buzgalomból igyekezett a hatalmas mennyiségű édességet magyar termékként feltüntetni.

Az áfatörvény vonatkozó szabályai szerint a Közösség más tagállamából beszerzett árut terhelő áfát a terméket elsőként belföldön forgalomba hozó cégnek kell – a magyar szabályok szerinti mértékkel számítva – megfizetnie.

Az első cégnek az árunak – az áfatörvény 80. §-ában részletezettek szerint – forintra átszámított értéke alapján megállapított áfát, fizetendő adóként be kellett volna vallania, úgy, hogy az adót ugyanezen időszakban levonható adóként is feltünteti. Ezzel a lépéssel gyakorlatilag e pontnál még „nullszaldós” az ügylet.

Ugyanakkor a következő vevő számára értékesített áru utáni áfát – amit ez a vevő már levonható adóként számolhatott el – meg kel-

lett volna fizetniük. Erről az apróságról a változott esetben nagyvonalúan megfeledeztek.

Sinka Júlia, adó- és számviteli tanácsadó
A teljes cikket elolvashatja itt!

<http://ajanlo.adozona.hu/adocsalasiugy>

Közhasznú alapítvány: most mindent megtudhat a működtetéséről

A közhasznú alapítvány könyvelésére, szabályozására, beszámolási, bevallási kötelezettségére vonatkozó rendelkezések alkalmazása során számos kérdés merül fel, nem egyszerű eligazodni a jogszabályok útvesztőjében. Cikkünkben átfogó képet próbálunk adni a közhasznú alapítvány működtetésével, nyilvántartásainak vezetésével, beszámoló-készítési, valamint adófizetési kötelezettségével kapcsolatban.

Az alapítványok létesítési, működési, nyilvántartási szabályairól, feltételeiről a Ptk. (2013. évi V. törvény) 3:378–3:404. §-ai, a civiltörvény (2011. évi CLXXV. törvény), a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény és a számviteli törvény szerinti egyéb szervezetek beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettségéről szóló 224/2000. (XII. 19.) kormányrendelet tartalmaz előírásokat. Az adózásukat érintő kérdésekről pedig a különböző adótörvények rendelkeznek.

A Ptk. szerint alapítvány az alapító okiratban meghatározott tartós célra (ami nem lehet elsődlegesen gazdasági tevékenység) hozható létre. Az alapítvány jogi személy, amelyet bírósági nyilvántartásba vétellel nyer el. Természetes személyek és jogi személyek egyaránt létrehozhatnak alapítványt, de

- alapítvány nem lehet korlátlan felelősségű tagja más jogalanynak, nem létesíthet alapítványt és nem csatlakozhat alapítványhoz,
- alapítvány nem hozható létre az alapító, a csatlakozó, az alapítványi tisztségviselő, az alapítványi szervek tagja, valamint ezek hozzátartozói érdekében; de nem sérti e rendelkezést az alapítvány tisztségviselőinek szerződés szerint járó díjazása.

Pölöskei Pálné okleveles könyvvizsgáló
A teljes cikket elolvashatja itt!

<http://ajanlo.adozona.hu/kozhasznualapitvany>

Ennyi a kata, ha gyeden, táppénzen van vagy hó közben változik státusa

Hogyan alakul a katás adófizetési kötelezettsége, ha táppénzen, gyeden van, illet-

ve ha hónap közben változik vállalkozói státusza? Mikor nulla forint, mikor 25 ezer és mikor 50 ezer forint a kata? Figyeljen a részletszabályokra!

A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (Kata.tv.) vonatkozó rendelkezései szerint a főállású kisadózó havi 50 ezer forint (esetleg választása szerint havi 75 ezer forint), míg a főállásúnak nem minősülő kisadózó havi 25 ezer forint kata fizetésére kötelezett.

Ez alapján olybá tűnhet, hogy a bevezetőben megfogalmazott kérdésekre könnyű a válasz. Ha azonban ez valóban egyszerű volna, akkor nem tudakolnák rendre az érintettek, hogy miként kell a kötelezettséget megállapítani akkor, ha a kisadózó hó közben kezdi meg a tevékenységét vagy bizonyos időszakra mentesül a kata fizetése alól, illetve változik főállású/nem főállású státusza?

Kezdjük ez utóbbival. Például mi történik, ha egy nem főállású kisadózónak 2014. március 30-án megszűnik a vállalkozása mellett fennálló heti 36 órát elérő jogviszonya?

A kata-törvény 2. §-ának 8. pontjából következően az a kisadózó, aki az adott hónapnak akár csak egyetlen napján főállásúnak minősül (tehát akár csak egyetlen napon nem felel meg az említett jogszabályi helyben foglalt feltételeknek) a hónap teljes tartama alatt főállásúnak minősül.

Így az említett kisadózó március hónapban – noha csak egy napig nem felelt meg a nem főállású kisadózáshoz szükséges kritériumoknak – főállásúnak minősül, és havi 50 ezer forintos kata terheli.

Széles Imre tb-szakértő

A teljes cikket elolvashatja itt!

<http://ajanlo.adozona.hu/katagyedmellett>

Ötmillió lakástámogatás adómentesen: megvan a rendelet!

Megjelent az adómentes munkáltatói lakáscélú támogatás folyósításának szabályairól szóló 15/2014. (IV. 3.) NGM rendelet. A szigorításokat visszamenőlegesen nem kell, a kedvező szabályokat viszont 2014. január 1-jétől lehet alkalmazni.

A lakás vásárlásához, építéséhez, bővítéséhez, korszerűsítéséhez nyújtott munkáltatói támogatás már évek óta adómentes volt, míg az idén januártól a szja-törvény 1. számú mellékletének módosított 2.7. alpontja szerint az adómentesség a lakáscélú felhasználásra hitelintézetektől vagy korábbi munkáltatótól felvett hitel visszafizetéséhez, törlesztéséhez, a hitelhez kapcsolódó

más kötelezettségek megfizetéséhez hitelintézet vagy a kincstár útján nyújtott támogatásra is kiterjed. Az adómentesség adóévenként olyan összegre érvényesíthető, amely (több munkáltató esetén is) a folyósítás évét megelőző négy évben ilyenként folyósított összegekkel együtt nem haladja meg az 5 millió forintot, és nem haladja meg a lakás vételárának vagy a teljes építési költségének 30 százalékát, továbbá a lakás megfelel méltányolható lakásigénynek.

A 2014. február 25-étől hatályos, módosított szöveg szerint az a lakás felel meg a méltányolható lakásigénynek, amelynek a szobaszáma nem haladja meg a lakáscélú állami támogatásokról szóló 12/2001. (I. 31.) kormányrendeletben meghatározott mértéket. Ez azt jelenti, hogy a korábbi előírástól eltérően, a méltányolható lakásigény az építési költség alapján ezentúl nem állapítható meg, hanem csak az együttműködő családtagok figyelembevételével meghatározott szobaszám alapján. A változás a korábbi támogatásokat visszamenőlegesen nem érinti, de átmeneti szabály alapján a módosult rendelkezés – ha az a magánszemély számára kedvezőbb – 2014. január 1-jétől alkalmazható.

A 2014. február 25-ei módosítás korrigálta a szja-törvény 1. számú mellékletének 9.3.2. pontját is. Eszerint a lakáscélú munkáltatói támogatás akkor tekinthető adómentesnek, ha a munkáltató a támogatás folyósításának évét követő év május 31-éig, lakás építéséhez, építtetéséhez, alapterületének növeléséhez és korszerűsítéséhez adott támogatás esetén a folyósítás évét követő második év május 31-éig rendelkezik az adópolitikáért felelős miniszternek a szja-törvény 81. § (1) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján kiadott rendeletében meghatározott igazolásokkal.

Surányi Imréné adószakértő

A teljes cikket elolvashatja itt!

<http://ajanlo.adozona.hu/munkaltotoilakastamogat>

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Kata-kijelentkezés munkaügyi bírság esetén

Egy katás egyéni vállalkozóra a munkavégzési és munkaügyi szakigazgatási szerv be nem jelentett egyszerűsített foglalkoztatás miatt munkaügyi bírságot szabott ki. A kata-törvény értelmében a kisadózó adóalanyisága megszűnik a „mulasztási bírságot megállapító határozat jogerőre

emelkedésének napjával, ha ... jogsértés miatt ... az adó- vagy vámhatóság ... be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatásáért mulasztási bírságot állapít meg". Itt az adó- és vámhatóságon csak a NAV hatóságot kell érteni, vagy a fenti szerv is beletartozik? Amennyiben igen, úgy hogyan kell pontosan kiszámítani a határozat jogerőre emelkedésének napját?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

Az adózás rendjéről szóló törvény 10. §-a alapján a következő szervezetek minősülnek adóhatóságnak:

- Nemzeti Adó és Vámhivatal (NAV)
- NAV vámszerve
- Önkormányzati adóhatóság
- Fővárosi és megyei kormányhivatalok, de csak akkor ha az önkormányzati adóhatóság felettes szerveiként járnak el.

Mivel ebben a felsorolásban nem szerepel a munkaügyi szakigazgatási szerv, így az általa kibocsátott határozat alapján katásjogállása nem szűnik meg.

Szipszer Tamás

Házipénztár-maximum

Az a kérdésem, hogy egy magyar kft. házipénztárában mennyi lehet a maximális összeg? Azt tudom, hogy a számviteli törvényben lehet szabályozni, de lehet-e 10 millió vagy 20 millió a házipénztárban (maximum egy üzleti év idejére, úgy, hogy a cég havi nettó árbevétele 11 millió forint)? Ha igen, milyen körülmények között szükséges tárolni, hogy az adóellenőrök is elfogadják? Igazából egy tagnak adott 40 millió forintos kölcsön a probléma, mivel folyamatosan ketyeg a kamat 2012 októberétől. A kölcsön visszafizetése 2014-ben kezdődik osztalékokból, egyéb jövedelemből. Ha lehet, jogszabályhivatkozást is kérek.

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A pénzkezelésről a számviteli törvény előírása szerint a számviteli politika keretében kell rendelkezni. Ebben kell többek között meghatározni a napi készpénz záró állomány maximális mértékét, amelyet a vállalkozó maga határozhat meg.

A kérdésből nem derül ki, miért kell ilyen nagy összeget a pénztárban tartani, de a következőkre fel kell hívni a figyelmet:

1. 2014. évben az adóhivatal kiemelt ellenőrzési területként kezeli a magas pénztárlalománnyal rendelkező társaságokat. A célellenőrzés oka az, hogy véget vessenek annak ►

az adóelkerülést célzó kedvelt gyakorlatnak, mely szerint a cégből már kivont pénzeket nem írják ki a pénztárból. Ilyen esetben a pénztárnyilvántartás magas pénzállományt mutat, a valóságban azonban ez a pénz ott nem található, mert már elköltötték.

2. A pénzforgalmi számlanyitásra kötelezett adózó

- a készpénzben teljesíthető fizetések céljára szolgáló pénzeszközök kivételével köteles pénzeszközeit pénzforgalmi számlán tartani, pénzforgalmát pénzforgalmi számlán lebonyolítani, s ennek érdekében pénzforgalmi számlaszerződést kötni,
- adóköteles tevékenysége keretében más, pénzforgalmi számla nyitására kötelezett adózónak a vele vagy más jogalannal kötött szerződés alapján, az abban meghatározott szolgáltatás vagy termékértékesítés – általános forgalmi adóval növelt – ellenértékeként, szerződésenként és havonta legfeljebb 1,5 millió forint összegben teljesíthet készpénzszolgáltatást,
- ugyanazon felek között kötött szerződések alapján ugyanazon adózó részére teljesített kifizetés egy szerződés alapján teljesített készpénzszolgáltatásnak minősül, ha kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felek közötti jogügylet nem rendeltetésszerű joggyakorlás miatt került több szerződésben meghatározásra (Art. 38. § (3), (3a) és (3b) bekezdés),
- az előző előírások megsértése esetén a 1,5 millió forintot meghaladó rész után 20 százalékos mértékű mulasztási bírságot kell fizetni a fizetőnek, és a jogosult, ha a szabálytalan kifizetést elfogadja, ugyancsak 20 százalékos mértékű mulasztási bírságot fizet a 1,5 millió forintot meghaladó rész után (Art. 172. § (20f) bekezdés).

Mindezekből az következik, hogy alaposan indokolni kell a 10 millió forintos pénztári állomány szükségességét, továbbá ugyanazon vállalkozásnak havonta 1,5 millió forintnál nagyobb összeg készpénzben csak szankcióval fizethető ki. Ezért nem látszik célszerűnek ilyen összeg pénztárban tartása.

3. A készpénzben történő fizetésről az adóhatóság azáltal tájékozik, hogy a készpénzfizetés napjától számított 15 napon belül az állami adóhatósághoz a vevőnek, a szolgáltatás igénybe vevőjének – a vállalkozási

tevékenységet nem folytató magánszemélyek kivételével – be kell jelentenie

a) a kapcsolt vállalkozások között létrejött, egymillió forintot meghaladó értékben teljesített készpénzszolgáltatást,

b) egyéb esetben a kétfélmillió forintot meghaladó értékben teljesített készpénzszolgáltatást. (Art. 17. § (9) bekezdés).

Pölöskei Pálné okleveles adószakértő

Szállítási költség továbbszámolása

Ha a termék elszállításáról én gondoskodom, de ezt a termékadási számlán továbbbíráitom a vevőre, akkor a tevékenységi körömben fel kell venni a szállítási tevékenységet?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

Amennyiben ez egyrésről csak a saját termékértékesítésének a járulékos kiegészítője, másrésről ilyen tevékenységet jellemzően alkalmilag végez, akkor szerintem nem kell ezt a tevékenységet bejelenteni az adóhatóságnak. Minden más esetben viszont feltétlenül indokolt, mivel a fuvarozás hivatásszerűsége megalapozott lehet, s ilyen esetben a bejelentés elmulasztása az Art. 172. § (1) bekezdés c) pontja alapján mulasztási bírság megállapítását vonhatja maga után.

dr. Csobánczy Péter adószakértő-jogász

Munkáltatói lakástámogatás

A törvény munkavállalóról és munkaadóról beszél. Ennek alapján van-e lehetőség arra, hogy egy cég a saját tagjának, ügyvezetőjének adjon ilyen támogatást, ha tagi jogviszonyban van? Illetve van-e lehetőség arra, hogy a fenti tag vagy ügyvezető, ha munkaviszonyban van a saját cégében (munkaszerződés alapján, illetve a biztosítási jogviszonya is így van jelentve évek óta), akkor kaphat-e a cégtől ilyen támogatást? A fenti kérdés mind kft.-re, mind bt.-re vonatkozóan érdekelne. A bt.-ben a belfog (társasági szerződésben megengedett módon) munkaviszonyban áll a céggel. A bt. belfogja kaphat ilyen támogatást a bt.-től? A biztosítási jogviszonya szintén munkaviszony.

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A szja-törvény 1. számú mellékletének 2.7. pontja értelmében adómentes lakáscélú támogatás csak a munkavállalóknak adható, tekintettel arra, hogy a szja-törvény 3. § 14. pontja szerint munkáltató az, akivel (amellyel) a magánszemély munkaviszonyban áll. Ebből következően nincs lehetőség arra, hogy egy cég a saját tagjának, ügyvezetőjének adjon ilyen támogatást, ha ő csak tagi jogviszonyban áll, de ha a tag a saját cégével (munkaszerződés alapján) munkaviszonyban áll, akkor kaphat a cégtől ilyen támogatást.

Surányi Imréné adószakértő

Nők 40 nyugdíjjogosultsági idő

1970–73-ig vendéglátóipari szakmunkásképző iskola, heti 2 alkalom (hétfő-szerda délután) iskola, a többi napon rendszeres 8–14 órás munkavégzésből mi számít szolgálati, illetve jogosultsági időnek?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtására kiadott 168/1997.(X.6.) Kormányrendelet (a továbbiakban: TnyR.) 29. § (1) bekezdése meghatározza, hogy szolgálati időnek számít, egyebek mellett, a szakmunkástanuló viszony alapján, valamint a tanulószerveződés alapján szakképző iskolai tanulóként biztosításban töltött idő. Ez egyben azt is jelenti, hogy a megkeresésében említett, szakmunkásképző iskolában 1970–73-ig tanulóként eltöltött idő, az általános szabályok szerint – az irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltésekor megállapításra kerülő öregségi nyugdíj esetében – nyugdíjjogosultságnál figyelembe vehető szolgálati időként el kell ismerni.

Ugyanakkor szeretném felhívni a figyelmét, hogy a TnyR. 12. § (1) bekezdés a) pontja viszont meghatározza, hogy a nők kedvezményes nyugdíjazása tekintetében jogosultsági időként, a fent említett tanuló jogviszony időtartamából, kizárólag a szakmunkástanuló kötelező nyári gyakorlata vehető figyelembe.

Winkler Róbert tb-szakértő

Kiadó: Kiadja a HVG Kiadó Zrt.,

1037 Budapest, Montevideo utca 14. Telefon: (+36 1) 436-2001 (HVG központ), Fax: (+36 1) 436-2014, E-mail: adozona@adozona.hu

Termékmenedzser: Vörös Tünde

Felelős kiadó: Kékesi Zsuzsa, online divízióvezető